

Ἐπιτάφιος Βίωνος

Μόσχος

εξάχθηκε από τη Βικιθήκη την 13 Νοεμβρίου 2024

Ἐπιτάφιος Βίωνος
Συγγραφέας: Μόσχος

Αἴλινα μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἡμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυμνοῖσιν ἀποπνεῖοιτε κορῦμβοις,
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθημα, νῦν ἀνεμῶναι,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
βάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνες αἰ πικυνοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τὰς Ἀρεθοῖσας,
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὄλετο Δωρὶς αἰοιδά.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασι νάπινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθημον ὦδάν,
οἷαν ὑμετέροις ποτὶ χεῖλεσι γῆρας αἰεῖδει,
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν «ἀπόλετο Δώριος Ὀρφεύς.»

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι

κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει,
οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμενος ἄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτήϊ μέλος Ληθαῖον αἰεῖδει.
ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἰ βόες αἰ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

[10](#)

[20](#)

σειὸ Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοὶ τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντο τὸ σὸν μέλος, αἶ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
Ἄχῳ δ' ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅτι σιωπῆ
κούκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῶ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

[30](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
οὐτόσον εἰναλίαισι παρ' ἄοσι μύρατο Σειρήν,
οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδών,
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὄρεα μακρὰ Χελιδών,
Ἄλκυόνος δ' οὐτόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κῆῦξ,
οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν,

[40](#)

[42](#)

οὐτόσον ἀφίοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς
ἰπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.

[41](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν,
ἅς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοισι
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκουν· αἶ δ' ὑπεφώνευν
«ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἶ πενθάδες· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.»

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ὃ τριπόθητε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασύς οὕτως;
εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
ἀχᾶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκει ἄοιδᾶς.
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σειὸ φέρηται.

[50](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποῖ' ἕτερπες
ἐξομέναν μετὰ σεῖο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσας.
οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν
ἅ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
ἔξετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.

[60](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πάντα τοι ὧ βούτα συγκάθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλα παίδων,

καὶ στυμνοὶ περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἔρωτες.
χὰ Κύπρις ποθέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν.

[70](#)

τοῦτό τοι ὧ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος,
τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν υἷα πολυκλαύτοισι ρεέθροις,
πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
υἷέα δακρῦεις, καινῶ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
ἀμφοτέροι παραῖς πεφιλημένοι, ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.
χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
τῆνος δ' οὐ πολέμου, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελεπε,
καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ αἰείδων ἐνόμεινε,
καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

[80](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὰ πόλις, ἄστεα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμύρατο Λέσβος ἐραννά·

οὐδὲ τόσον ὄν ἀοιδὸν ὀδύρατο Τήϊον ἄστυ·
σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφῶς

[90](#)

εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μιτυλάνα.
εἶ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
Ἀύσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὦδᾶς
βουκολικᾶς, ἀλλ' ἄντε διδάξαι σεῖο μαθητὰς
κλαρονόμος Μοῖσας τᾶς Δωρίδος, ἧ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰαῖ ταῖ μαλάχαι μὲν, ἐπὶν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
ἠδὲ τὰ χλωρὰ σέλινά τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον,
ὑστερον αὖ ζῶοντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὀππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα
εὐδομες εὔ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γᾷ,
ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.

[100](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε, Βίων, ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἦδες—
τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ὡς κεράσαι τοι
ἦ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον;—ἔκψυγεν ὦδά.

[110](#)

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε

δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
ὡς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὡς πάρος Ἀλκείδας, κῆγ' ἄν ἐς δόμον ἦνθον
Πλουτέος, ὡς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσδεις,
ὡς ἄν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδειαι. ἀλλ' ἄγε Κώρα
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζει.

[120](#)

καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
ἄοσι, καὶ μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
ἔσσειθ' ἅ μολπά. χῶς Ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κήγῶν
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

Σχετικά με την ψηφιακή έκδοση

Αυτό το e-book προέρχεται από την δικτυακή βιβλιοθήκη [Βικιθήκη](#)^[1]. Αυτή η πολύγλωσση ψηφιακή βιβλιοθήκη που οικοδομείται από εθελοντές, είναι αφιερωμένη στην ανάπτυξη μιας ελεύθερης προβάσιμης συλλογής εκδόσεων κάθε είδους: μυθιστορήματα, ποιήματα, περιοδικά, επιστολές...

Διανέμουμε τα βιβλία μας δωρεάν, ξεκινώντας από έργα που δεν υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα ή διακινούνται υπό ελεύθερες άδειες χρήσης. Είστε ελεύθερος να χρησιμοποιήσετε τα e-book μας για οποιοδήποτε σκοπό (περιλαμβανομένης της εμπορικής εκμετάλλευσης), υπό τους όρους της άδειας [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] ή, κατ'επιλογή σας, αυτούς της [GNU FDL](#)^[3].

Η Βικιθήκη σταθερά ζητά νέα μέλη. Κατά την υλοποίηση αυτού του βιβλίου, πιθανό να κάναμε κάποια λάθη. Μπορείτε να τα αναφέρετε σε [αυτή τη σελίδα](#)^[4].

Οι ακόλουθοι χρήστες συνεισέφεραν σε αυτό το βιβλίο:

- Αντιγόνη

-
1. [↑ http://el.wikisource.org](http://el.wikisource.org)
  2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
  3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
  4. [↑ https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1](https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1)